

Oslava Dňa detí na rozprávkovej ceste

Možno to bola previerka schopností vedenia obce a jednotlivých záujmovo-spoločenských organizácií zorganizovať po veľmi dlhej dobe kvalitné podujatie. Podujatie, ktoré bolo ohlásené ako jedno z prvých po dlhých mesiacoch pandemickej situácie spôsobenej koronavírusom. Množstvo návštevníkov nielen z našej obce ale aj z Ješkovej Vsi, Klátovej a širšieho okolia, taktiež viacero rodákov sa presvedčilo, že u nás, vo Veľkom Klíži, to vieme. Vieme a sme schopní pripraviť podujatie, ktoré zanechá v tých, ktorí ho navštívia tie najlepšie dojmy a zážitky. To, ktoré sa konalo v nedeľu 13. júna potešilo a urobilo veľkú radosť predovšetkým 162 zúčastneným deťom!

Cesta rozprávkovým lesom bola pre ne darrm ku Dňu detí. Všetko začalo popoludní o štrnástej hodine na námestí

pred kultúrnym domom. Na rozdiel od predošlých ročníkov tentoraz rozprávková cesta viedla novou trasou. Popod Hôrku, pôvodnou starou cestou k futbalovému ihrisku. Pokračovalo sa k ceste od Ovsenišťa smerom dolu k Urbárskej chate. Cestou deti na viacerých stanovištiach stretli rozprávkové bytosti, na iných miestach si mohli vyskúšať svoju šikovnosť a zručnosti.

Do diania na rozprávkovej ceste boli zapojené materská aj základná škola a tiež všetky záujmovo-spoločenské organizácie, čo prispelo ku kvalite, spestreniu a obohateniu podujatia. To napokon vrcholilo v areáli materskej školy. Na deti čakali nafukovacie hrady a šmýkalky, nápadité hry, tiež detské tetovanie. Súčasťou podujatia bola aj výstava hračiek 20. storočia. Tú si so záujmom prezreli aj starší návštevníci príjemného dňa venovaného deťom. Dňa, ktorý sa naozaj vydaril, za čo patrí poďakovanie všetkým, ktorí sa o to akýmkoľvek spôsobom pričínili.

Text a foto Peter Maťašeje

Spestrením a obohatením podujatia bola výstava hračiek 20. storočia.

SVETOVÝ DEŇ STARÝCH RODIČOV A SENIOROV

V nedeľu 31. januára 2021 Svätý Otec František oznámil svoje rozhodnutie ustanoviť Svetový deň starých rodičov a seniorov v pravidelnom termíne štvrtej júlovej nedele, blízko liturgickej spomienky svätých Joachima a Anny, starých rodičov Ježiša Krista.

Svätý Otec tak urobil dva dni pred sviatkom Obetovania Pána, ktorý sa slávi 2. februára. Na tento sviatok si pripomíname, že do jeruzalemského chrámu prišli dvaja starci – Simeon a Anna – vo chvíľach, keď Panna Mária a svätý Jozef obetovali dieťa Ježiša podľa vtedajších zákonov. Simeon a Anna poukazujú na dôležité miesto starých ľudí v Božom pláne spásy. Svätý Otec takto vysvetľuje svoje rozhodnutie.

„Druhého februára slávime sviatok Obetovania Pána v chráme, keď Simeon a Anna, obaja vo vysokom veku, osvietení Duchom Svätým rozpoznali v Ježišovi Mesiáša. Duch Svätý vnuká i dnes starým ľuďom myšlienky a slová múdrosti. Ich hlas je vzácny, pretože spieva chvály Bohu a udržiava korene národov.

Oni nám pripomínajú, že staroba je dar a že starí rodičia sú ohniskom spojenia medzi generáciami, aby odovzdávali skúsenosť života a viery mladšej generácii. Na starých rodičov sa často zabúda a takto zabúdame na odovzdávanie bohatstva spočívajúceho v uchovávaní koreňov.

Preto som sa rozhodol ustanoviť Svetový deň starých rodičov a seniorov, (Pokračovanie na str. č. 2)

POZVÁNKA

OZ TU ŽIJEME - HIC VIVO

srdečne pozýva na podujatie
VRCH HORA OŽÍVA

ktoré sa uskutoční **31.7.2021 (sobota)**
Program: **11.00 hod.** svätá omša, po nej kultúrny program (sokolari, šermiari, Chor de Clus, Klížania, deti z Folklórneho krúžku ZŠ Klátova Nová Ves).

Blahoželáme

V mesiaci jún 2021 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Miloš Holák 50 rokov
Peter Palátka 70 rokov
Anna Badáňová 80 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Na tomto mieste a približne v tomto čase pravidelne prinášame oznámenia o významnej životnej udalosti, akou určite je ukončenie vysokoškolského štúdia.

S radosťou vám, milí čitatelia, oznamujeme, že **Romana Benková** úspešne absolvovala štúdium na Lekárskej fakulte UK v Bratislave a 2. júna na promóciách získala titul MUDr. Srdečne blahoželáme a prajeme úspešné vykroenie do pracovného života.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

17.6.2021 Mathias Mokran,
 rodičia Patrícia Niminaj a Milan Mokran

† OPUSTILI NÁS †

Vincent Boldiš * 27.10.1938 † 13.6.2021
Margita Sasková, rod Hudoková
 *6.5.1932 † 18.6.2021

CESTA KOMUNÁLNEJ TECHNIKY K NÁM

Členovia Miestnej akčnej skupiny Stredné Ponitrie boli dňa 11.6.2019 okrem iného, informovaní o výzvach, ktoré je možné využiť. Z Programu rozvoja vidieka, kód výzvy MAS_003/7.4/1 – podopatrenie 7.4. Podpora na investície do vytvárania, zlepšovania alebo rozširovania miestnych základných služieb pre vidiecke obyvateľstvo vrátane voľného času a kultúry a súvisiacej infraštruktúry.

Usmernenie ešte podrobnejšie uvádza – investície súvisiace so zvýšením bezpečnosti t. j. nákup prídavných zariadení na komunálnu techniku na čistenie, údržbu zelene a zimnú údržbu ciest... Pre nákup komunálnej techniky bol určený max. výkon 40 kW.

Obec vypracovaný projekt „Komunálna technika na údržbu ciest a zelene v obci“, odoslala v termíne 20.12.2019. V ďalšom termíne 16.3.2020 dostala obec výzvu na doplnenie žiadosti, čo bolo obratom vykonané a 17.3.2020 odoslané. Dňa 20.4.2021 Pôdohospodárska platobná agentúra Bratislava, ako poskytovateľ príslušný na rozhodovanie o príspevku obci zo 14.4.2021 oznámila neschválenie žiadosti s odôvodnením, že žiadosť nie je v súlade s podporovaným rozsahom a činnosťami stanovenými v schválenej stratégii CLLD Miestnej akčnej skupiny Stredné Ponitrie. Obec sa proti rozhodnutiu odvolala dňa 30.4.2021, nakoľko pri podaní žiadosti postupovala v súlade s výzvou, no do dnešného dňa sme odpoveď nedostali.

Preto sa poslanci Obecného zastupiteľstva rozhodli, že obec zakúpi komunálnu techniku (traktor, vlečku a radlicu na sneh) z vlastných prostriedkov, vyčlenených z rezervného fondu. Výberu techniky predchádzalo stretnutie „znalcov“ traktorov na obecnom úrade ešte v roku 2019, následne sme boli vytýpovaný traktor pozrieť vo výrobe v Prostějove a podľa legislatívy bol riadne obstaraný. Predajca nám ho do obce priviezol 28. mája 2021. A dnes, v deň uzávierky boli traktor aj vlečka prihlásené na dopravnom inšpektoráte.

Zostáva veriť, že táto technika nám bude v obecných činnostiach len dobrým pomocníkom a postupne pri doplnení ďalších prídavných zariadení nám uľahčí prácu a rozšíri a skvalitní naše činnosti. A je nemalé dôležité pripomenúť, že musí byť v dobrých odborných rukách, čo sa nám v osobe Miloša Marku určite podarilo.

Text a foto – Ing. Anton Stanko, starosta obce

SVETOVÝ DEŇ STARÝCH RODIČOV A SENIOROV (Dokončenie zo str. č. 1)

ktorý sa bude sláviť v celej Cirkvi každoročne vo štvrtú júlovú nedeľu, v blízkosti spomienky sv. Joachima a Anny, Ježišových starých rodičov.

Je dôležité, aby sa starí rodičia stretávali s vnúčatami a vnúčatá so starými rodičmi, pretože – ako hovorí prorok Joel – starci pred vnúčatami budú mávať sny a veľké túžby. A mladí, posilňovaní starými rodičmi, budú kráčať vpred a prorokovať. A práve 2. februára je sviatok stretnutia starých rodičov s vnukmi."

Poznáme to všetci, že s pribúdajúcimi rokmi ubúdajú sily, oslabuje sa zdravie, zhoršuje sa zrak, sluch i pamäť, znižuje sa schopnosť komunikovať. Starí ľudia však preto nenariekajú, lebo vedia, že im zostávajú duševné sily, spomienky a bohaté životné skúsenosti. Neplačú nad tým, čo už nemôžu, ale tešia sa z toho, čo môžu.

V starobe je možno viac odpočívať, pozorovať, čítať, modliť sa. Aj za tých, ktorí si nevedia či nechcú nájsť čas na modlitbu. Starí ľudia, hoci už nechodia do zamestnania, nie sú zbytoční. Stále sú dôležitou zložkou rodiny.

Tým deťom ktoré nemajú starých rodičov, chýba generačné spojenie s minulosťou. Sú ochudobnení o vklad starých rodičov do výchovy: umenie spomínať, rozprávať, rozšírenie životného obzoru cez príbehy zo života.

Starým ľuďom, ktorí nemajú vnúčatá, zasa chýbajú vďační poslucháči. Je dobré si toto pripomínať, aby sme sa nebáli blížiaccej sa staroby. Má svoje dôležité miesto v ľudskej spoločnosti, má svoju osobitnú krásu i svoje radosti.

Prvý Svetový deň starých rodičov a seniorov sa v tomto roku bude sláviť 25. júla. V predvečer sviatku, v sobotu 24. júla, bude Svätý Otec sláviť svätú omšu vo vatikánskej bazilike. Pozýva nás, aby sme sa v duchu s ním spojili.

Nech nás aj táto iniciatíva Svätého Otca povzbudzuje, aby sme mali úctu k starým ľuďom. Budme pozorní, láskaví i vďační voči našim rodičom i starým rodičom.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

ROKOVALO ZASTUPITEĽSTVO

Poslanci obecného zastupiteľstva sa pod vedením starostu obce stretli v plnom zložení na svojom 19. riadnom zasadnutí dňa 18. júna 2021. Po schválení programu, určení zapisovateľky a overovateľov zápisnice poslanci prerokovali a schválili Rozpočtové opatrenie č. 5. Návrh plánu kontrolnej činnosti na obdobie 2. polroka 2021 predniesol kontrolór obce, ktorý poslanci schválili. V ďalších bodoch boli prerokované žiadosti o odkúpenie časti obecných pozemkov. Zrealizovaním odpredaja by sa užívaci stav dostal do stavu právneho.

V rôznom starosta vyslovil poďakovanie všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom

pričinili o zabezpečenie podujatia pre deti „Cesta rozprávkovým lesom“. Ďalej podal obsérnu informáciu o činnosti obecného úradu od posledného zasadnutia zastupiteľstva a v závere tohto bodu požiadal administrátorov „obecnej“ facebookovej stránky o zverejňovanie pravdivých názorov, nie doslova klamstiev!

V diskusii poslanci diskutovali o spoločnom záujme zabrániť vjazdu motorových vozidiel do lesov. V prípade porušenia sa občania môžu obrátiť na poľovnícku stráž – Ing. Jozef Bielich, tel.: 0907429773. Do diskusie sa zapojili aj prítomné spoluobčianky, ktoré žiadali pomoc obce pri riešení problému, zamokrovania ich pozemkov a sfunkčnenie drenážneho potrubia cez súkromné pozemky.

Ocú

BEZKONKURENČNÝ HORSKÝ VODCA

V tomto mesiaci sme odpovedali na poslednej ceste nášho spoluobčana, rodáka z Červeného Hrádku, Vincenta Boldiša. Väčšinu svojho profesijného života prežil v strojárskom závode v Partizánskom. V ZDA začínal najskôr ako zvärač a od roku 1964, po absolvovaní Strednej priemyselnej školy pre pracujúcich, ako konštruktér prípravkov. A tu pracoval až do dôchodku. Spomínam to preto, lebo aj ja som bol po skončení VŠ päť rokov súčasťou tohto kolektívu. A práve Vincko bol v každom kolektíve, či pracovnom alebo športovom neprehliadnuteľný, bol vždy hybnou silou a vedel ho vždy obohatiť a to ktorýmkoľvek smerom.

V roku 1988 oslavoval v kruhu spolu-pracovníkov svoju päťdesiatku. Pri tejto príležitosti mu blahoželal a prihovoral sa

mu v mene celého kolektívu náš vedúci Ing. Albín Jakubík. A práve po jeho pohrebe sme si pri stretnutí tento celý príhovor pripomenuli. Dovolím si z neho citovať:

„My poznáme Vinca ako športovca, ktorému museli sudičky pribaliť ku kolíske kopačky aj vibrámy, a on ich s takou ideou, chuťou a radosťou ako kedysi, obúva i dnes (50-ročný). Poznáme ho ako skúseného vodcu, nielen z počutia, ale sedem ľudí tohto oddelenia to môže potvrdiť, ako očití svedkovia, keď psychologickým pôsobením sa mu podarilo zorganizovať výstup na Baníkov (najvyšší vrch v hrebeni Západných Tatier – 2178 m n.m.). Výstup pokračoval i napriek tomu, že sme stretali horolezcov, ktorí sa vracali pre zlé počasie. My sme však verili nášmu Vincovi a výstup sa podaril i napriek tomu, že niektorí mali poltopánky,

pretože nás presvedčil, že výstup je určený pre školské výlety. Aký bol náš údiv a akí sme boli hrdí, keď sme sa dozvedeli o dva týždne z novín, že pri tom istom výstupe zahynuli traja nemeckí horolezci a ako dôvod bol uvedený, že podcenili náročný výstup. Nám však dôvod bol jasný - nemali takého vodcu, ako bol Vinco.“

Dovolím si tieto jeho aktivity doplniť. Spoluobčania si na neho budú spomínať ako na aktívneho futbalistu, isté obdobie aj ako na predsedu TJ Tatran Veľký Klíž, trénera futbalu, futbalového rozhodcu a aj trénera stolného tenisu. Bol vždy aktívny a ochotný pomôcť. Zväračské práce na ihrisku boli v prevažnej miere jeho dielom, ale nie len tam. Bol vždy naporúdzi. Vinco ďakujeme.

Ing. Anton Stanko, starosta obce

Sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovo veriaci našej farnosti oslavovali v nedeľu 13.6.2021 slávnostnou svätou omšou v kaplnke v Klíži zasvätenej Božskému Srdcu. Na tejto slávnosti bola prítomná aj manželka Prof. Korca, nášho najvýznamnejšieho rodáka, MUDr. Marta Korecová. Po svätej omši Mgr. Zuzana Dolná zablahoželala správcovi našej farnosti vdp. Mgr. Antonovi Kováčikovi k meninám veľa božích milostí. Pán dekan oslavoval aj 46. výročie kňazskej vysviacky, za ktoré mu poďakovala,

pretože presnú polovicu – 23 rokov z toho pôsobil v našej farnosti.

Podakovať sa chceme aj rodine Evy Paliatkovej za celoročnú starostlivosť o našu kaplnku. Pred oslavami jej pri upratovaní a pri výzdobe pomáhali aj Mária Hlaváčková, Anna Bielichová z Kráčin a Božena Bielichová. Zároveň vďaka patrí aj Eve Gálovej za darovanie výzdoby v tvare srdca na kríž pred kaplnkou. Anna Húdoková

Zvonček zvoní, škola končí

Školské brány sa zatvorili, utíchol zvonček, ktorý oznamoval začiatok i koniec vyučovacích hodín.

Koniec školského roka je chvíľa, keď intenzívnejšie rozmyšľame, ako sme zvládli rozličné životné momenty, ktoré preverili a potrápili našu trpezlivosť.

Časť minulého roka i rok prebiehajúci je v mnohých ohľadoch mimoriadny. Nikým nečakaný koronavírus zmenil zabehnutý systém v pracovnom, súkromnom a v neposlednom rade i v školskom prostredí. Vyučovanie prebiehalo prevažne dištančnou formou. Bolo to obdobie samých neznámych pre učiteľov, žiakov i rodičov. Rýchlo sme pochopili, že zostať doma neznamenať mať predĺžené prázdniny. Učiteľia to mali sťažené tým, že museli hľadať nové spôsoby, ako podchytiť a motivovať žiakov pre daný spôsob výučby.

Poslaním školy je nielen naučiť deti matematiku a slovenčinu, ale i pestovať vzťah k zdravému životnému štýlu, k ľudom okolo nás a naučiť ich pomáhať si navzájom. Ťažkosti, ktoré toto obdobie prináša, nás stále trápia a obmedzujú. Je dôležité, aby sme sa obzreli a s úprimnosťou pouvažovali, či nepodceňujeme danú situáciu, či dodržiavame nariadenia hygienikov a učíme to i naše deti a vnúčatá. Na odľahčenie spomienkami krátku humornú príhodu: Príde školák domov s vysvedčením. Otec krúti hlavou nad niektorými známkami a skôr, ako sa zmôže na slovo, syn ho upokojuje: „Otec, nič si z toho nerob, na svete je najcenejšie zdravie a ja som predsa zdravý“.

Vtip je vtip, no skúsenosť je poučná. A tá hovorí, že zdravie si treba vážiť, že s ním nemožno hazardovať. Nestraťme preto chuť bojovať o bezpečnosť nás všetkých.

Prajem všetkým deťom, aby letné prázdniny prežili príjemne, bez strachu z koronavírusu a aby do nového školského roka nastúpili oddychnuté a plné nových síl.

Anna Kňazeová

Na rozprávkovej ceste nechýbali Mäša a medveď.
Foto – Peter Maťašeje

Na Jána ...

Vie to každý. Na konci júna sú v kalendári známe a najmä rozšírené mená. Ladislav, Adriana, Peter a Pavol. A sviatok oslavujú aj muži s menom Ján. A práve toto meno sa viaže k starodávnym zvykom, o ktorých už takmer nevieme, no boli súčasťou spoločenského života našich predkov. Hovoríme o zvykoch nie kdesi v ďalekých kútoch našej krajiny, ale o tých, ktoré boli zaužívané tu, u nás v Klíži, Klížskom Hradišti a v Ješkovej Vsi. Takto si na ne zaspomínal a v roku 1979 ich opísal vtedajší kronikár obce Rudolf Balúch z Ješkovej Vsi...

„Ústredným dňom Letného slnovratu bol 24.jún - deň Jána. Už jeho podvečer patrilo mnohým magickým a vešteckým praktikám. Dievčatá zvedali, kto bude ich životným partnerom zvykli podvečer Jána vyhlbovať holou päťou na poli do zeme jamku a vložili do nej trochu chleba či cukru. Ak to zostalo na druhý deň neporušené malo dievča zostať starou pannou. Ak naopak všetko zmizlo hrozila jej smrť. Prítomnosť mrazov zas svedčila o tom, že jej nastávajúci bude mládenec. Ak však v jamke dievka našla škorka vydá sa za vdovca. I roľníci využívali tento čas na rôzne pozorovanie, podľa ktorých predpovedali úrodu. Ak napríklad tento deň pršalo, verilo sa, že orechy a mak budú červivé. Deň Jána bol neobyčajne bohatý na rôzne magické úkony proti strigám a zlým duchom vôbec. Aby strigy nevzali krave mlieko, nemalo sa tento deň nič z domu požičovať. Iné úkony mali zasa zvýšiť dojivosť kráv a zlepšiť úrodu. Tento deň bol tiež vyhradený rôznym magickým praktikám s cieľom hygienickej a liečebnej prevencie.“

Spracoval Peter Maťašeje

POZVÁNKA

OZ Ježko Ochránarik pozýva na 1.ročník **Ješkovianskej varešky** dňa 3.7.2021 od 14,00hod. Do tanca a na počúvanie od 14,00 do 22,00 hod. zahrajú **The Brothers**, alias Barošovci.

NOVÁ ZÁLUBA MUŽA SPOD HÔRKY

Na Slovensku máme veľa šikovných ľudí, ktorí dokážu urobiť krásne veci. Žasla som, keď som na internete, na facebooku videla fotky Zuzky Gašparikovej, na ktorých bol náš občan Miroslav Hazda ako motorovou pilou vyrezáva drevené sochy.

Rezbár Miroslav Hazda pri práci.

Teší ma, keď vidím akých úžasných vecí sú ľudia v našej obci schopní a už som videla vo svojej predstave v Novom Cluse článok na tému, akú sme v ňom za dvadsať rokov ešte nemali. Len... úprimne sa priznám, že hoci rodina Hazdových býva v našej obci už 23 rokov, ja osobne som nemala tú česť stretnúť sa s Miroslavom Hazdom osobne. Počula som však, že nedávno vymaloval steny zvnútra i zvonku na kaplnke sv. Jána Nepomuckého na Vrch Hore (bez nároku na odmenu), tak som vedela, že je manuálne zručný. Spojila som sa cez internet s autorkou fotografií a ona mi dohodla s ním stretnutie.

Bolo to milé stretnutie s Miroslavom Hazdom a jeho priateľkou Zuzkou Gašparikovou v ich novom altánku. A hneď som ako žena využila možnosť potykať si s obidvomi. Pretože vždy hľadám to, čo ľudí spája a nie to, čo ľudí rozdeľuje. Sedieť v novom a peknom altánku a nezačať reč o ňom by bol „hriech“.

Sedíme v altánku, ktorý dýcha novotou. Je veľmi pekne esteticky dotvorený.

So Zuzkou sme spolu 3 a pol roka a máme veľa spoločných záujmov. A čo je hlavné, neskutočne sa dopĺňame. A tak sme spolu vytvorili a dozdobili aj tento altánok. Na salaši Krajinka majú altánky, tam sme sa inšpirovali.

Takže svoj vzťah k drevu nezaprieš. Mám pravdu?

Narodil som sa v Terchovej v osade Kubiková, v nádhernom kraji. Mám vzťah k prírode a samozrejme aj k drevu.

A kedy si prišiel na nápad, že vyrežeš motorovou pilou nejakú sochu?

Chodievame spolu so Zuzkou na turistiku do Tatier a tam je tých vyrezaných zvierat veľmi veľa. Na Štrbskom plese je

lavička s bobrami. A dostal som od synovca darček, drevené muchotrávky, osobne ich vyrezal. Veľmi sa mi páčili a tak som tajne dúfal, že niekedy ak budem mať čas, mohol by som sa o niečo pokúsiť aj ja. Ani som nevedel, že to pride tak skoro. Vlni v marci začala pandémia, zostal som doma z roboty a zrazu som mal čas tri mesiace. Bolo to také neuveriteľné. Tak sme najskôr postavili nový altánok a potom som skúsil vyrezať dubák. Po dubáku som zatúžil aj po niečom obtiažnejšom. Pozrel som si na internete nejaké drevené sochy a rozhodol som sa pre sovu. Dcéra Natália mi obrázok vytlačila a tak vznikla prvá socha zo živočíšnej ríše sova plamienka.

Aj keď si mal obrázok pred sebou, tak vyrobiť podľa neho sochu si vyžaduje veľkú dávku umenia. Máš vzťah k umeniu?

Ved' som maliar natierač, povie Miroslav a zasmieja sa. Už ako dieťa som pekne kreslil. Teda, aspoň si to myslím, lebo moje výkresy vždy bývali na výstave.

Odvtedy ti tu na záhrade pribudli aj iné zvieratá.

Po sove som potom skúsil orla. Teraz máme na záhrade 7 sov, 2 orly a 2 medvede. Jedného veľkého a jedno medvedľa. Urobil som viac sôch, ale niektoré som daroval.

Majú tie zvieratá aj mená?

Mená nemajú, ale aj v prírode chodí matka medvedica s malými medvediatkami, tak chcem urobiť ešte jedno medvedľa.

Je prekvapivé, ako pekne pôsobia výrobky vyrezané týmto drsným nástrojom.

Najprv používam veľkú motorovú pilu, potom menšiu, nakoniec najmenšiu. A tiež používam aj dláta a brúsku. Je to radosť vidieť hotový výrobok.

A koľko trvá také zhotovenie jednej sochy?

Samozrejme závisí to od veľkosti. Sovu som robil jeden deň. Medvedľa aj týždeň. Denne zvyknem robiť na soche asi 5 alebo 6 hodín.

Z akého dreva vyrábaš tieto svoje výtvary?

Z lipy, borovice, z duba.

Dravé vtáky v stvárnení rezbára spod Hôrky.

Prezrad' čitateľom Nového Clusu aké výzvy ťa v tejto oblasti ešte čakajú?

Terchovčan sa vo mne nezaprie, chcel by som vyrobiť Jánošíka. Dcéra Miška chce korytnačku a priateľka Zuzka skunka.

Mirko, si veľmi zručný. Vidieť to nielen na sochách ale aj na okolí Tvojho domu koľko prác si tu porobil. Ved' mnohí z nás si pamätáme domček po tete Belicovej. Poznám pani Lýdiu Dragulovú z Partizanského, ktorá má už vyše 80 rokov, ktorá chodievala do domu v ktorom bývaš na prázdniny ku svojej tete, spolu so svojou sestrou Brigitou. Za slobodna mali priezvisko Lehotská. Keby sem dnes prišli, určite by to tu už nespoznali.

Keď som Miroslava Hazdu pochválila, že je veľmi zručný a šikovný, zasmial sa a povedal, že sa narodil na sviatok práce, že asi preto ma stále veľa roboty.

Mirko, k Tvojim narodeninám prijmi od Nového Clusu a všetkých čitateľov blahoželanie s práním všetkého najlepšieho, aby sa ti darilo na každom kroku a ako darček prijmi tento rozhovor o tom, ako si vďaka pandémie našiel novú záľubu. Anna Húdoková

Foto Zuzana Gašpariková

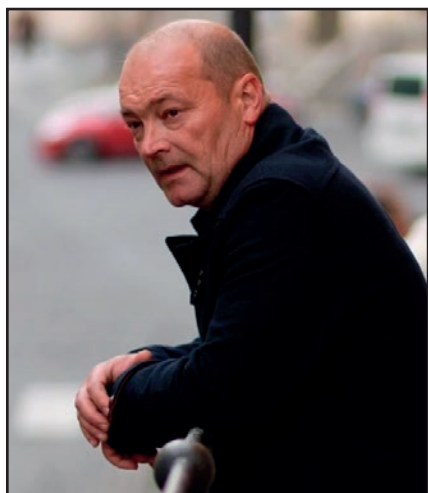
Sú bolesti, na ktoré nie je liek... Sú rozhodnutia, ktoré už nevrátiš späť...

Sú spomienky, ktoré nikdy nevymažeš, sú ľudia, na ktorých nikdy nezabudneš..."

NAŠI VODÁRI III. časť

V šesťdesiatych a sedemdesiatych rokoch minulého storočia si občania, dediny, mestá zvyšovali svoj komfort. Dosiahol sa najväčší prírastok obyvateľov, napojených na verejný vodovod, bol prudký nárast spotreby vody, ktorý bol spôsobený i jej vtedy veľmi nízkou cenou. V našej obci bol verejný vodovod daný do užívania v roku 1970. V poradí tretím našim vodárom bol

ROMAN HLAVAČKA

nar. v r. 1965, zomrel v r. 2021.

Počas štúdia na Strednom odbornom učilišti v Topolčanoch mal prax u Pavla Sasku. Po ukončení učilišťa pracoval v podniku Západoslovenské vodárne a kanalizácie, odštepny závod Partizánske. Jeho predchodca Anton Neštepny nastupujúceho vodára Romana Hlavačku zodpovedne zaučil tak, že tento po odchode Antona Neštepneho do dôchodku stíhal všetko, čo mal v pracovnej náplni.

Prácu dôsledne odvádzal vo všetkých troch dedinách - vo Veľkom Klíži, v Ješkovej Vsi, v Turčiankach. Smutná bola pre každého obyvateľa Veľkého Klíža a Ješkovej Vsi kde sa narodil chvíľa, keď sme sa dozvedeli správu o jeho smrti. Bol tu vodárom roky, vždy sa snažil poctivo plniť zverené úlohy. Roman Hlavačka náhle odišiel z tohto sveta. Bude v našej doline veľmi chýbať. Zostanú tu v dedine na neho spomienky ako na úprimného, vzdelaného človeka, ktorý si vedel vždy zastať svoje miesto doma, v práci a ktorého sme si vážili.

Prázdne miesto po Romanovi Hlavačkovi zostalo nielen na pracovisku. Predovšetkým zostáva prázdnota, neopísateľná bolesť v srdciach jeho najbližších. S manželkou Evkou mali spolu dve deti - staršieho syna Tomáša, ktorého poznáme ako šoféra autobusu, žijúceho s rodinou v rodnom dome jeho otca v Ješkovej Vsi a školopovinnú dcéru Sofinku. Na jeho odchod do večnosti nebola rodina vôbec psychicky pripravená. Behom pár minút sa dostali na veľmi dlhý čas do hraničnej záťažovej situácie. Ako pomôcť, čo poradiť, aby tento úder bez vážnych následkov rodina zvládla? Pani Eva

Pospomínali sme si na dobrých ľudí i dobrých odborníkov - našich vodárov, ktorých sme si vážili a ktorí nedávno, v krátkom čase po sebe opustili tento svet. Nech ich Boh odmeňuje za to, že v svojej rodnej obci rozdávali svoj remeselnícky kumst, vedomosti, úsmev, múdre, milé slovo.

Tatiana Macúchová

Spomienka na kamaráta, spoluhráča, rodáka

Tak je to na tomto svete zariadené, že život nám konfrontuje s rôznymi životnými situáciami. Niekedy nás poteší, inokedy zarmúti. A keď z toho sveta odide niekto blízky a zvlášť kamarát, s ktorým som vyrastal, vždy to bolí a je z toho človeku smutno.

Nie je to tak dávno, čo som sa vracal z návštevy mojej mamy z rodnej Ješkovej Vsi a hlavou mi prebehla myšlienka, koľko rovesníkov, s ktorými som v mladosti vyrastal, sa rozbehlo do sveta a koľko málo ich v doline zostalo. Jedným z tých druhých bol aj Roman Hlavačka - kamarát, futbalový spoluhráč a sused, s ktorým som si mal vždy čo povedať. Často sme spolu preberali najmä futbalové témy aktuálneho diania vo Veľkom Klíži alebo spomínali na naše futbalové začiatky, na „majstráky“ na Hôrke alebo na zápasy o Štefanský pohár, kde patrili dlhé roky k oporám Ješkovej Vsi. Navždy mi zostane v pamäti ako sme si v detstve z kameňov robievali na hlavnej ceste bránky (v tom čase to ešte bolo možné, pretože premávka nebola taká frekventovaná ako dnes) a hrávali futbal jeden na jedného, ako sme si na lúke za obecným úradom kopávali jedenástky, alebo sme nastupovali do zápasov na tom istom mieste za

(Pokračovanie na str. č. 6)

Hlavačková sa roky stará o svoju dlhoročne vážne chorú, už i starú matku. Po smrti manžela sa stala pilierom pre celú rodinu. Ako matka musí zodpovedať za život, chod v domácnosti, nemôže si dovoliť poddávať sa smútku - musí sa postarať okrem ekonomickej i o duševnú pohodu v rodine, najmä o školopovinnú dcéru, aby jej nezostali po smrti otca žiadne následky a mohla raz študovať to, čo ju teraz baví - šport a jazyky. Roman bol i starým otcom - syn Tomáš má s manželkou synčeka Adamka a tešia sa z dcéry Alexandry, ktorá sa narodila pred mesiacom. Bolo o Romanovi Hlavačkovi známe, že sa veľmi zaujímal o históriu, ktorú, najmä týkajúcu sa nášho regiónu, dokonale ovládal. Ako člen OZ Naša dedina Veľký Klíž Roman spolu s mojím bratom boli archeológom nápomocní pri výskume zaniknutej dediny a kostola v Kostolišti, ktoré je v našom katastri. Jeho deťom sa budú vynárať spomienky na detstvo s otcom do konca života i pri pohľade na fotky z výletov, ktoré absolvovali spoločne a kde pri každej obhliadke pamätihodnosti mal otec Roman výklad o dejinách miesta, kde sa nachádzali. Rodina má bolesť, smútok v srdci za svojimi najbližšími už dlhé roky. Spomínam si, ako som ja nad hrobom Romanovej sestry Beatky zomrelej v rozkveti mladosti mala príhovor. Asi pred rokom som Romanovej matke dávala kópiu tohto príhovoru netušiac, že onedlho sa budem takto v novinách lúčiť s jej synom. Je nesmierne bolestné, keď sa musela matka opäť dívať do hrobu svojho dieťaťa, sestra Katka opäť pochovala svojho súrodenca.

Celej rodine zostanú v pamäti spomienky na veľmi starostlivého manžela, otca, starého otca, syna, brata. Všetkým sa snažil dávať to, čo mal - dobro a lásku.

Roman Hlavačka (v popredí) ako mladý futbalista v zápase II. ročníka Štefanského pohára 2. januára 1988. Možno nebude nezaujímavé spomenúť, že v VIII. ročníku bojov o Štefanský pohár, v roku 1993, bol kapitánom Ješkovej Vsi. Po skončení hráčskej kariéry v A-mužstve Veľkého Klíža sa neskôr venoval mládeži. V roku 2005 bol trénerom žiackej jedenástky. Text a foto – Peter Maťašeje

Najskôr na zájazde, potom na Regionálnom zraze

Situácia to dovoľila, a tak plánované akcie z turistického kalendára mohli byť zrealizované. A aj boli. Začalo sa naozaj zostra. Jednoduchým autobusovým zájazdom. V sobotu 12. júna sa jeho štyridsať účastníkov (na spoločnej

snímke) vydalo zdolať dva ciele v pohorí Veľká Fatra. V pomerne horúcom počasi s predpoveďami popoludňajších búrok sa vystupovalo z Liptovských Revúc. Prvým významným bodom, ktorý zdolali všetci účastníci zájazdu, bol 1532 metrov vysoký vrch PLOSKÁ. Široký hôlnatý vrchol, na ktorom sme našli pamätné miesto. V čase SNP tam zahynul vojak a je tam pochovaný. V túre sa pokračovalo príkrým, strmým zostupom do doliny a príchodom pri Chatu pod Borišovom. Nasledoval výstup na Borišov (1510 m.n.m.). Na ten si už ale všetci netrúfli vzhľadom na extrémnu náročnosť trasy, ktorá pokračovala návratom späť. Vráťane opätovného stúpania späť na úpatie Ploskej. Napokon sa všetci šťastne vrátili k autobusu a po občerstvení nastúpili na návrat domov.

Reprezentovali v Jacovciach

V poradí jubilejný, už XX. Regionálny letný zraz turistov usporiadali v sobotu 19. júna v Jacovciach. V totálnej horúčave tam nechýbali ani naši zástupcovia. Podujatie obsahovalo sekciu pre cyklistov, ktorí absolvovali 35 kilometrovú etapu po trase Jacovce - Kyslý prameň - Jedliny (nad Tvrdomesticami) - Nemečky - Kulháň a späť na zrazové miesto. Druhá skupina robila peší okruh. Táto partia prešla cez Hôrku, kde si, okrem iného, pozrela pozostatky miestneho židovského cintorína. V obci a jej okolí navštívili ešte viacero pozoruhodných miest. Súčasťou

tohto turistického – spoločenského podujatia a jeho významným momentom bolo odovzdanie organizátorskej štafety. Z rúk zástupcu starostu obce Jacovce ju osobne prevzal starosta Veľkého Klíža Ing. Anton Stanko. Všetkých turistov z nášho regiónu budeme o rok hostiť my u nás!

Text a foto Peter Maťašeje

Spomienka na kamaráta, spoluhráča, rodáka

(Dokončenie zo str. č. 5)

sprievodu zvučky z MS v Argentíne, ktorú Roman nahral a púšťal z kazetového magnetofónu a my sme prežívali atmosféru „skutočných reprezentačných“ zápasov.

Už som raz v týchto novinách spomínal, že futbalovú kariéru som chcel skončiť s tými spoluhráčmi, s ktorými som s futbalom začínal. A Roman bol jedným z nich. Trošku svojská futbalová osobnosť s osobitým humorom, tvrdý, nekompromisný, ale spoľahlivý obranca, s ktorým som ja ako hrajúci tréner nemal nikdy problém. Možno sa nad tým niekto pousmeje, ale budú mi chýbať naše debaty, ktoré sme spolu viedli pri občasných futbalových stretnutiach starých pánov, ktoré sme viedli na chate pod Slačami alebo len tak pri plote, keď som pracoval v rodičovskej záhrade v Ješkovej.

Niektoré raz povedal, že naši priatelia sú iba darom, ktorý nám bol požičaný a žiaľ, raz ho budeme musieť vrátiť. Ten čas nadišiel. No i tak nám kúsok tohto daru zostal, zostala nám spomienka na kamaráta. Romanko, odpočívaj v pokoji!

Ing. Ján Valúch

Starosta Ing. Anton Stanko, prebral štafetu organizovania turistických zrazov od zástupcu starostu obce Jacovce Ing. Michala Čelechovského. Pozoruhodný moment, ktorý znamená, že o rok v lete hostíme Letný turistický zraz u nás, vo Veľkom Klíži. Foto Peter Maťašeje

TRADIČNÁ LETNÁ SŮŤAŽ

Aké by bolo leto v redakcii bez súťaže o najpohľadnicu z dovolenky? Kolektív redakcie NC vás opäť, milí naši čitatelia, vyzýva: zašlite nám originálnu pohľadnicu z miesta vášho letného pobytu. Čakajú na vás aj tento rok zaujímavé ceny.

Redakcia Nového Clusu

